

עכ"פ (תל אביב) 42175-05-24 - ישראל לוי נ' משה יוסף מאיר מנדלזון

עכ"פ (תל-אביב-יפו) 42175-05-24 - ישראל לוי נ' משה יוסף מאיר מנדלזון ואח'מחוזי תל-אביב-יפו

עכ"פ (תל-אביב-יפו) 42175-05-24

ישראל לוי

נ ג ד

1. משה יוסף מאיר מנדלזון

2. ישראל ינקלביץ

עו"ב"כ עו"ד ע"י ב"כ כ ע"ד שי אילן

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו -יפו

[11.11.2024]

כבוד השופט עמית בן-יוסף

כבוד השופט עמית הימן

כבוד השופט מור-אל

פסק דין

1. בפנינו ערעור על החלטתו של בית משפט השלום בתל אביב יפו (כב' השופט איתן הרמלין) (להלן: "בית משפט קמא") מיום 4.4.24 בקובלנה פרטיה 62397-11-22 בו האשים הקובל, הוא המערער בפנינו, 7 נאשמים, בהם המשיבים דכאן.

2. בית משפט קמא נתעורר לבקשותם של המשיבים לבטל את הקובלנה שהגיש נגדם הקובל, זאת על פי הוראות סעיפים 149(4) ו-150 לחס"פ [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 (להלן: "חס"פ>".)

3. בחלוקת אגוז נספר לקורא שעסקין בקובלנה שהגיש הקובל על קר, שעלה רקו פילוג בחסידות גור הותקפו הוא, לידיו הקטינום ושלושה אחרים על ידי כעשרה אנשים, ביניהם הנאשמים 3-6 ביום 20.5.24 בסמוך לשעה 20.30 ברחוב הרוב שרך בבני ברק, לאחר סיום תפילה ערבית של שבת עשה בדרכו לbijto.

4. בכתב הקובלנה יוחסו לנאים 3-6 עבירות על פי סעיפים 194(א), 379, 380, 382(א), 334 ו-29 לתוכן העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וככלפי המשיבים נטען בכתב הקובלנה המתוקן (להלן "כתב האישום"), כי אחריותם למשימות טמונה בסעיף 30 לחוק העונשין - שידול לביצוע עבריה.

5. בפרק העבודות של כתב האישום בין הסעיפים 10-8 פורט חלקם במעשה העובדתי של המשיבים כהאי לישנא:

"8. בצהרי يوم שישי 20/5/20 הפיץ נאשם 2 לערך ל-000,15 בתיאב של חסידי החצר הוותיקה קול קורא שהובא

מפני ובקהלו של נאשם 1, כדלקמן:

א. נאשם 2: "שלום וברכה, מדבר ישראל ינקלבץ מזכיר הוועדה, להלן הودעתו של הרוב הגאון רב משה מנדרוזון רב היישוב קוממיות".

ב. נאשם 1: "אנשי שלומינו היקרם, נתבקשתי ע"י הוועדה למסור את הדברים כדלהלן: דבר נפל בישראל, ... הננו להודיע בזאת לכל שלומינו, את החלטת הוועדה, כי במצב עניינים זה, בכל הנוגע למחאה ומונעת רדייפות, אין לנו שום יכולת לבקש מאנשי שלומינו שלא להtagונן ולמחות במוחויב עפ"י הלכה בלבד, או לחתן הנחיה באיזה אופן לנוכח על פי התורה כדי למנוע את המשך מעשיהם המתוועבים כנגד התורה והמסורת וחילול השם וביזוי רכונותינו הקדושים שליט"א בפרהסיא.

בוודאי גם התנהלות הציבור כלו בעניין זה תהיה כראוי בדרך התורה וההלכה".

9. בדברים הללו התוכנו נאשימים 2-1 להורות לחסידי החצר הוותיקה לצאת ולפרוע פרעות בחסידי קהילת "פני מנחם" באופן מיידי.

10. הדברים הללו של נאשימים 1-2 עשו את פעולתם באופן מיידי, כפי שהוא צפוי, ובו ביום החלו פרעות במנזרים ורבים ברחבי הארץ כנגד חסידי קהילת "פני מנחם".

6. בסעיפים 7-5 לחلك הכללי של כתב האישום נטענה ונקבעה אחריותם למעשה ושם נאמר: "5. הנאשם הינו רב היישוב קוממיות שבදרום הארץ. בצהרי היום 20/5/22 שידל הנאשם 1, באופן שיפורט להלן, את חסידי החצר הוותיקה לפروع פרעות באופן מיידי בחסידי קהילת פני מנחם.

6. נאשם 2 הינו מזכיר הוועדה העליונה של חסידי החצר הוותיקה נאשם 2 חבר לנאשם 1 ושידל ביחד עמו בצהרי يوم 22/5/20 את חסידי החצר הוותיקה לפروع פרעות בחסידי קהילת פני מנחם, וזאת כפי שיפורט להלן:

7. נאשימים 7-3 נמנים על חסידי החצר הוותיקה, והוא מלאה שנשמעו לדבריו השידול של נאשימים 2-1 ובעקבותיהם פגעו בקובל פגיעות פיזיות ונפשיות קשותivid ביחיד עם אחרים, כפי שיפורט להלן בפרק העבודות.

7. לאחר כיפורתם (הכללית) באשמה של המשיבים, טענו הם באמצעות בכוחם עו"ד שי אלון טענה מקדמית, בישיבת יום 7.1.24 לפיה "העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה" ועתרו לכך שבית משפט קמאichi בטענה לאטר.

על הכתב (ביום 15.1.24) השיב ב"כ הקובל עו"ד שלמה אלבום לטענה המקדמית ולאחריה אף עו"ד אשר אוחזין ביום 25.2.24, בהמשך לבקשת בית המשפט קמא השלים הצדדים את טיעוניהם.

8. בית משפט קמא הניח בפני הצדדים לצורך טיעוניהם המשפטיים את השאלה: האם הנאמר בכתב האישום בסעיפים 8.א.-8.ב.:

"אם ההודעה יכולה להיחשב כshield לביצוע העבירות בהתחשב בתוכנה, ואם ניתן לדבר בהקשר זה על "מקבילות כוחות" שמחיבת שככל שההודעה מופצת בקרב פחות ספציפי צריך תוכנה להיות ספציפי יותר על מנת שייחשב shield לביצוע עבירה".

9. בהחלטתו קיבל בית משפט קמא את טענת המשיבים ובטל, כאמור, את כתוב האישום בעניינם של המשיבים, תוך שהוא מסתכם על דעתם של תלמידים בכתיבת אקדמית ופסק הדין תפ"ח (תל אביב) 1958/02 מדינת ישראל נ' מרואן ברוגוטי (20.5.2004). כך קבע בית משפט קמא בהחלטתו בעמ' 5-6:
- "נראה כי פסק הדין בעניינו של ברוגוטי הואאמין זה שבנו נדונה סוגית מיהוותה של המשודל באופן הרלבנטי ביותר לענייננו. אני סבור כי לא בכדי באוטו מקרה בבית המשפט המחייב דין יחד בשתי הדרישות הנוגעות לפעולות השידול: היות השידול בין פרט להרשות הheidol ל"עיראה ספציפית בעלת עוד מוחשי", וזאת, כיוון שבין שתי דרישות אלה מתקיים מעין "מקבילות כוחות", כאשר ככל שמדובר בהסתה לביצוע מעשה ספציפי יותר, תוגמוש הדרישה הנוגעת למיהוותה של המשודל, וכך שהמשודל הוא ספציפי יותר תוגמוש הדרישה הנוגעת לספציפיות של העיראה. כך למשל הסתה לרצוח אדם מסוים, במועד מסוים ובמקום מסוים תוכל להיחשב לשידול לרצח (אם האדם אכן רצח) גם אם הופنته לקבוצה רחבה יחסית של אנשים.
- במקרה שבפניי, כהגדרת הסניגור, "שני הווקטורים" מצבעים לאוטו כיוון. הקבוצה שאליה הופנו הדברים הייתה רחבה מאד והפניה לנמענים לא הייתה פניה "מפורט אל פרט", והמעשים שאוות הושטו נמעני ההודעה לבצע לא היו מסוימים כל'".
10. בית משפט קמא מצא שהציגו של הפניה לקהל רחב (15000 בתי אב) שאינם ספציפי, עם נוסח פניה שאינם אל הפרט והוא מוכרל ולא מתייחס לעיראה ספציפית בעלת "עוד מוחשי", אינו מגלת עיראה של שידול לתקיפה או פצעה.
11. אנחנו שותפים לעמדתו של בית משפט קמא. לדעתנו ביקש בית משפט קמא "לרתום את העגלה לפני הסוסים" - בסיבות המקירה שבפניינו, ובטרם שמע בית משפט קמא ראיות ואפשר לקובל לשכנע באמצעות שתוקן ההודעה, שכןן, באה במשפט קוד, לא יכול היה לקבוע שפרשנותו של ב"כ הקובל לדברים שהוצעו אין בהם שידול לתקיפה או פצעה להבדיל מעיראה של הסתה לאלימות. מקומה של קביעתו של בית משפט בסעיפים 12-14 להחלטתו צריכה הייתה לבוא במסגרת הכרעת דין, או למצער בבחינת הראיות הלכאוריות שיבחנו בדיון על פי סעיף 158 לחדס"פ.
12. אף לאופן הफצת הקירה לאציגו "הספציפי" של פלג החסידים הפורשים מחסידי גור וכמות קבוצת הנמענים, המשודלת, אנחנו מסכימים לעמדת בית משפט קמא.
- אין דין של פניה בתקורת המונחים ברדי או טלוייה לביצוע פיגועים כמעשה ברוגוטי, כנגד ישראלים אוישראל, כפניה טלפונית גם אם היא מוקלחת, הפונה לציבור מסוים, אפילו הוא רחב. אין היא סותרת, לפחות על פניו, כפי שראה למעשה, לקבוע בית משפט קמא, פניה מפרט לפרט. קהילת הפורשים מחסידי גור, אף אם היא מונה 15,000 בתי אב, היא קבוצה מוגדרת ומסויימת וכל אחד מפרטיה הוא פרט מסוים אליו פנו על פי הנטען בכתב האישום - המשיבים.
13. הערעור מתקין, המשיבים יושבו כנאשמים לכתב האישום.
ניתן בהuder הצדדים בהסכםם.
- המצירות תעביר לב"כ הצדדים את פסק הדין.
נitan היום, י' חשוון תשפ"ה, 11 נובמבר 2024, בהuder הצדדים.